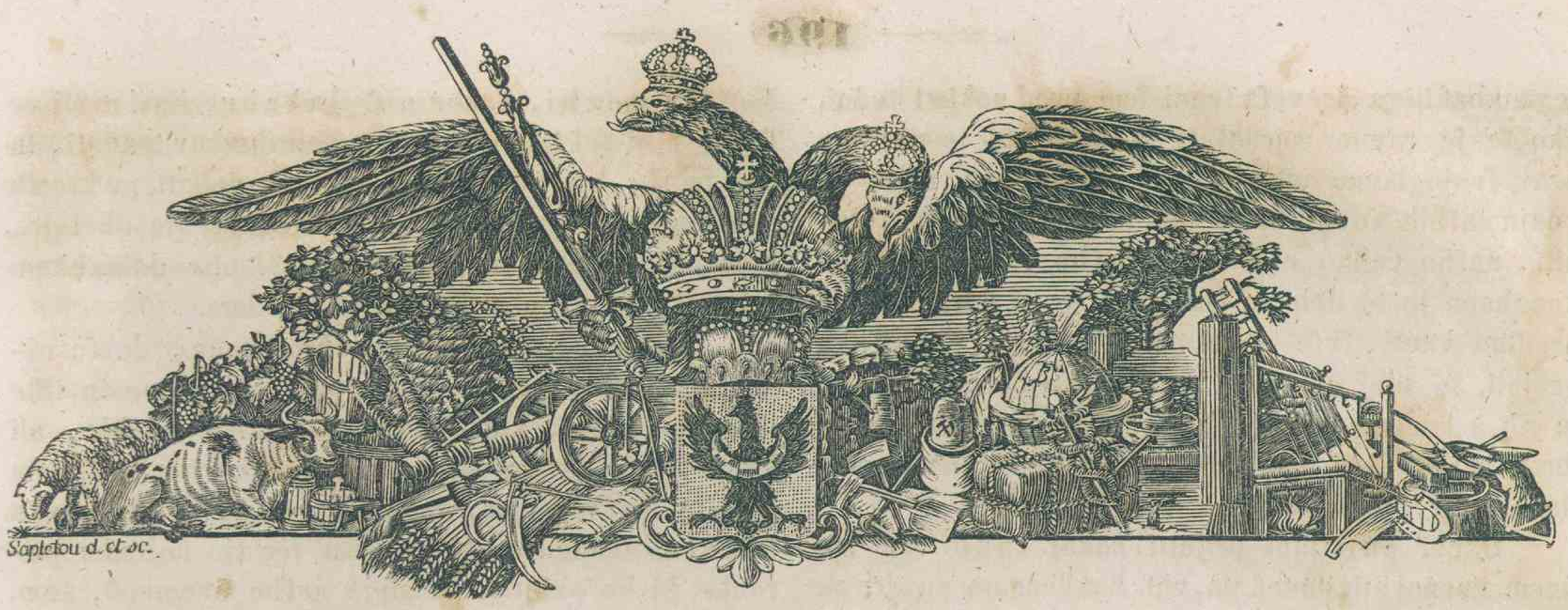

Kmetijſke in rokodélſke novize.

Na ſvetlobo dane od z. k. kmetijſke drushbe.

№ 50. *V ſrédo 11. Grudna.* **1844.**

☞ Te novize pridejo vſako ſrédo na dvéh zhetertnih liſtih v Ljubljani na ſvetlo. Plazhujejo ſe v piſarnizi z. k. kmetijſke drushbe v hiſhi 195 v Salendrovih ulizah bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiſte, ki jih ne dobivajo po póſhti, sa zélo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejemljejo ſe pa pri natiſkovavzu na Bregu Nr. 190. Po poſhti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol léta 1 fl. 15 kr. Po vſih z. k. poſhtah ſe snajo dobiti.

Peſem po dokonzhanim poljſkim delu.

Sbúdi ſe o nehvaléshni!
In na lépo sémljo glej:
Koljk' dobrót ſmo mi deleshni,
Koljko nam da Bog na njej.
Poj Ozhetu, poj veſelo
Hvalo, kér ti toljko da,
De ſerze ſe bode vnélo,
Ga ſposnat', ljubiti ga!

Letne dela dopolnili,
Sprav'li ſmo bogato vſe,
Kar ſhe v njivah ſmo puſtili
Tudi ſpa polno je.
Daneſ ſe mi veſeliti
Ino s dobriga ſerza
Hozhemo Boga hvaliti,
Ki nam toljko ſrezhe da!

Szer ſtrahú ſmo doſt' preſtali,
Ko je le oblak sagnal,
Kér ſmo revni mi ſe bali,
De bo tozho Bog poſlal!
Veter, bliſk ino gromenje
So nam ſhe bolj ſtraſhni bli,
Smo ſe bali, de shivljenje
Srelo she ſe nam sgubí.

Varval je nam pred neſrezho
Naſhe pólje ino vſe,
Danſ sato s duſho gorezho
Zhaſt Bogu prepeva ſe!
Kaj b' ſe s nami blo godílo
Ak bi tozho Bog bil dal,
Kje b' shivljenje naſhe bilo,
Vbogi kak' bi bil preſtal!

Boshja roka je poſjala
Shivesh zhes potrebni ſvét,
Sliſh' ſe njemu ſerzhna hvala
V gojsdu in v sraku pét',
Vſe, kar raſte, je, in diha
Se nad Bogam veſelí:
Le ti duſha bi bla tiha?
Ti nar gorſhi vſih ſtvari!

Sej nam ſveto piſmo pravi,
Vſe de pride od Boga —
Zhlovek pak neumni ſtavi
V megle, ſhtrije, ſatana.
Dobri Ozhe ne kasnuje,
Ko hudobni zhlovek ſtri;
Zhe naſ s tozho obiſkuje
Le poboljſhanje shelí.

Kar Bog ſtvaril je, al daja,
Vſe le h naſh'mu pridu je —
De v oblakih vrag nagaja
Le neumnesh rezhi ve.
Vetri, bliſki in gromenje
Dar veliki Boshji ſo,
Novo dajo nam shivljenje
Zhiſtjo srak, perſt ráhlajo.

Kadar tozha zhe sazheti —
O ſlepota de ni srezh' —
Sazhne greſhnik ſhe zlo kleti,
Deb' oblake gonil prezh!
Goſpodarſtvo hozhe vseti
Timu, ki sa vſe ſkerbí,
In hudizhu ga perſhteti,
Ktér' v peklenſki grap' terpí.

Tak' ni zerkev naſ uzhila!
Shegen ſzer vſak' svon dobí,
Volja nje pak v tem je bila,
De k molitvi svon budí.
Vſe, kar zerkev nam shegnuje,
Je sa duſho, ne teló;
Le k Bogu naſ napeljuje
Ne deb' 'meli le blagó.

Le poboshnoſt, terdo delo
Ima naſha shelja bit',
To nam da ſerze veſelo,
In dolshnoſt pokliza ſtrit'.
Kdor oſtane v terdni veri
In ſe dela ne bojí
In shivi per pravi meri,
Tega Bog ne sapuſtí.

Njega ſonzhna je gorkota,
On pohlevno dol deshí;
Le Ozhetova dobrota
'S malo sernja ſnope ſtri!
Vſi tedej na glaſ ſposnajmo
Kako Bog privida vſe,
Serzhno zhaſt mu daneſ dajmo,
Ker tak dober Ozhe je!

V. Stanig.

Rasdelite obzhinske gojsde (borſhte.)

(Ogovor shupana na ſoſede.)

Shupan: Bog vaſ ſprimi, dragi ſoſedje! Tukej, pod staro, koſhato lipo naſhe vaſí ſe ſnidemo, kakor nekdajni Nemzi pod ſvetim hraſtam, kader hozhemo ſvèt dershati, kakó bi ſe to, ali uno per naſhi domazhii popravilo, ta, ali una koriſtna naredba per naſhim goſpodarſtvu upelala. Ravno v

tega zhaftitiga drevefa fenzi fmo pred nekimi tedni, ako fe je ravno marfikteri is med vaf is perviga prav fvojoglavno uftavlal, po nevtrudnim napeljevanju nafhih Noviz, ktere vam vezhkrat berem, fklenili, nafho veliko obzhinfko pafho rasdeliti. Dokonzhano je to delo in tifti, kteri fo sa ftare navade prefilno vneti, vfe nove naredbe bres premiflika grajali, fe sdej nar bolj hvalijo. Ne bom jih shalil, in jih s imenam klizal, kteri fo fe nafhimu persadevanju upirali in nam dolgo nafprotvali; na obrasu jim berem, de fe kefajo, in to je sadofti.

Danef pa, ljubi prijatli! sakaj tako vaf vfe fmem imenovati, danef pa vaf hozhem na en drugi, ravno tako potrebni in koriftni del kmetijftva, namrezh na obzhinfke gojsde opomniti. Kakó velike napake fe per obzhinfkih pafhah godé, vaf je dolga laftna fkufhnja preprizhala, tode vfe te napake fe fhe premeriti ne dajo s tiftimi, ktere po obzhinfkih borfhtih divjajo, in famolaftna fkufhnja naf mora uzhiti, de tudi mi doflej v tem nifmo bili sadni. De bote pak fposnali, kakó se nam ta terdna podpora nafhe domazhije fkosi nafho nefkerbnoft in fkos pomanjkanje varzhnofti v nafhih borfhtih smirej bolj podkopuje, de bote fpregledali, kakó hudo ta poglavitni úd nafhiga gofpodarftva she dolgo zhafa boleha in zhe daljej flabejfhi perhaja, fi bom prisadeval, napake, ktere fe v nafhih obzhinfkih borfhtih godé, v fplohnih delih rasloshiti, in upanje imam, de ne bodo moje befede glaf vpijozhiga v pufhavi, fej ne govorim mladim, nefkufhenim paglovzam, kteri nauke nekiga pregrefhniga pofvetnika: jej, pi, igraj, po fmerti ni nobeniga vefelja — le prefilno natanjko fpolnujejo, ampak govorim moshem, kteri dalje vidijo, kakor od danef do jutri, govorim gofpodarjem, kterim je fvoja laftna in fvojih naflednikov frezha draga.

De je lef, (naj bo she sa kurjavo, ali pa sa tefarfko rabo) per vfaki kmetii in vfaki bajti filno potrebna in poglavitna rezh, in de fe ta potreba, per pomnoshenju prebivavzov v meftih, tergih in vafeh smirej bolj narafha, na vfe to vaf le memo gredozh opomnim, sakaj, nobeden smed vaf nad to refnizo dvomiti ne more. De bi pa tega filno potrebniga pomozhka nafhiga shivljenja, nafhim mlajfhim, fhe morebiti zlo nam, smanjkati mòglo, ako fi ne bomo persadevali nafhe gojsde bolj glefhtati, in pofekane ali pa od neprevidene nefrezhe, kakor poftavim od fnega, ftrele, bolesin ali kake druge nefrezhe polomlene ali pokonzhane debla s novimi drevefizi nameftiti; na vfe to per obzhinfkih gojsdih fhe nobeden ne mifli.

De je od mefza Grudna do Şufhza, sa fekanje derv nar boljfhi zhaf, vfak dober gofpodar dobro vé, in de je od tega preprizhan, tudi v fvojih borfhtih kashe, tode, pojdite in poglejte nekoliko po nafhim obzhinfkim gojsdu, in vidili jih bote o Veliki nozhi, kakor o f. Jakobu, lepó raftljive debla pod fekirami neumnih deleshnikov padati, in kar je fhe hujfhi, po takih dolinah pehati, po kterih nam lepe mladike vifoko in debelo drenje obetajo, ktero bi fe zhes nekoliko let s lepim dobizhkam prodati, ali pa per hifhi porabiti dalo.

Vfakimu smed vaf je dobro snano, de fe nikoli lep gojsd isredil ne bo, ako fe le lepe in tifte drevefa fekajo, ktere so vfakimu nar blishje, ali ktere fi vfak s nar manjfhim trudam in ftrofhkam k hifhi fpraviti upa, ampak de je treba od kraja fekati. Tode, poglejte fèm tèr tje ftojezhe porobke, ki ko ozhitne snamnja nafho neumnoft, nam, nafhim fofedam in ptujzam, ki memo gredó, osnanujejo.

De bo lefnina v nafhih krajih, zhes dalej vifhi zeno imela, vfaki, kteri le fvoje ozhi odpreti hozhe, lahko previdi. Tode rezite kakimu deleshniku obzhinfkiga gojsda, de naj pervaruje nekoliko lefá sa prihodne zhafe, urno vam bo 5 kmetov in 10 bajtarjov imenoval in na perfte nafhtel, kteri smirej fekajo: Zhe jeft ne bom, bo pa en drugi; sakaj bom na ptuje travnike vodo napeljaval, fvoje fnosheti pa fuhe pufhal? Zhlovek je fam febi nar blishej" — to fo navadni isgovori, s kterimi fe le nemarnoft sakriva.

V nafhimu obzhinfkimu gojsdu ima kakor vam je dobro snano, vfaki kmet pravizo na leto 15 feshnov in vfak bajtar po 7 feshnov derv pofekati. Tode pomiflite, koliko jih je, kteri na leto 3 ali 4 krat vezh pofekajo, in to drugo v ptuje fofefke po flepi zeni prodajo! Se le mar hozhemo vedno pravdati in v 10 ali 12 let dolgi pravdi ob vef obzhinfki gojsd priti?

Vfim tem napakam, ktere nam nafh velik gojsd iskoreniniti shugajo, bi vfak previden vlaftnik v fvojimu deleshu lahko pomagal, in kar bi ga kdo sboljfhal, bi sboljfhal febi in fvojim mlajfhim. Is tega ljubi fofedje! lahko previdimo, de ako hozhemo safe, sa fvojo domovino in sa fvoje naflednike po mozhi fkerbeti, h zhemu naf dolshnoft in pamet veshe, nam nizh vezh odlafhati ni, fi obzhinfki gojsd rasdeliti. De fe bo pa ta delitva po pameti, bres vfiga prepira, in kolikor je mogozhe, na tanjko sgodila, vam hozhem prefkerbeti umetniga in v to isuzheniga mérjovza.

To je bil moj namen per danafhnim s-hodifhu; prefodite moj fvèt, in povejte mi vafho mifel.

Vfi rasun Marka: Sadovoljni fmo s vfim, kar nam fvetujete vi dobri, sa nafh prid vneti shupan! Koliko bo le vfaki smed naf vezh laftnine imel, in koliko bodo nafhe semljifha vézh vredne!

Marka: Bog vé, koliko bo merjovz od naf plazhila terjal? taki gofpodje fe fkerbijo dobro plazhati. Nifim posabil, kar mi je moj rajnki ftriz enkrat od njih pravil.

Shupan: Po isgledu Shelesnikarjev, kterim je pred malo zhafam njih obzhinfki gojsd, Kamnitez po imenu rasdelil, in kteri fo per ti delitvi tako dobro opravili, de fe sdej delesh po 60—80 goldinarjev plazhuje, kteri bi fe bil pred delitvo sa 10—20 goldinarjev kupiti samogel, po tem isgledu vaf morem sagotoviti, de bo na vfakiga prav majhno plazhilo prifhlo.

Vfi: Takó je prav, hvala Vam, ki tako pridno fkerbite sa naf, nafhe otroke in vnuke! Bog nam Vaf ohrani fhe dolgo, zhaftitljivi ozha shupan!

Joshef Demfher.

Dodatik k vlanfkimu nauku od reje shidnih zhervov.

Gofpod Gebhard Freschi v lafhkih bukvizah „Guida per allevare i bachi da seta, S. Vito 1843.“ govori od reje shidnih zhervov in pravi, de nova vezhkratna pofkufhnja je pokasala, de 1) od deshja mokro murvno perje ali liftje, zhe ni fparjeno, shidnim zhervam nizh ne fhkoduje; 2) de shidne zherve le famo fhtirikrat na dan pafti, je napak in natorni fhegi vfih zhervov ali gofenz nafproti, ki neprenehama jedó, dokler ne safpé, in de je treba ravno tako tudi shidnim zhervam ali gofenzam murvno sdravo perje pokladiti, dokler jefti hozhejo; to ftorí, de bolj raftejo, de lepfhi shido, in de je vezh naredé, in de satorej po tem tudi vezhi dobizhek dajo; 3) de prava gorkota, v pervi ftarofti do 20 ftopinj, potlej pa nasaj do 16. ftopnje, je zhervam ravno takó, kakor obilna in sdrava pafha potrebna in tezhna; kakor fmo tudi mi vlani uzhili.

Mi fmo po tem nauku gofpoda G. Frescheja pofkufili in fe prepizhali, de vfe tó je ref, in satorej damo to tiftim, kteri take zherve imajo, na snanje, de naj fe bres fkerbi po te novi fkufhnji ravnajo. Veliko fitnofti v pomladnim deshevnim vremenu, ko je murvno liftje mokro in ga je teshko fufhiti, pofebno zhe ga je veliko treba, ko je veliko zhervov, fe snebifh, ko vefh, de mokro perje jim ni fhkodljivo, pofebno zhe fe jim dolgo zhafa tako liftje ne daja. S.

Popis obertniske razstave v Ljubljani.

(Na dalje.)

Janez Horak, rokovičar v Ljubljani, izdeluje takó dobre in lične usnjate rokovice, de se zamore z svojim rokodélstvam tùdi z dunajskimi rokovičarji skušati; zató ima pa tudi kupcov dovelj, in prodá toliko blagá, de mu ga komaj sedemdesét delovcov proti izdelovati zamore. — Miza iz orehoviga lesá od Janeza Königa, mizarja iz Gradca, z javorino olišpana, je vsakimu ogledovavcu dopadla. — Vinc. Polakovo usnje iz Teržiča jo bilo podeljene svetinje vredno. — Ant. Zamasa, slavni zvonar v Ljubljani, je dal iz svoje fabrike tri bronaste izdelke v razstavo, od kterih je bil eden lepši od drugiga; ogled umetno izdelane klobasotiske (Wurstpresse) je gotovo marsikteriga ogledovavca razveselil in ga je že takrat tolstiga pusta opomnil. — Hvale vrédna je bila svila Alojzje Ružeimove iz Celovca, ravno takó so bile tudi po francozki šegi všite rokodela Ane Ahacelnove iz Celovca pohváljene. — Koce Valentina Pleiweisa, kupca in fabríkanta v Krajnju, so sodni možje od vsih druzih za nar boljši in nar lepši blagó spoznali, in mu zavolje tega tudi sreberno svetinjo podelili. — Plahte Jan. Jeršeta, iz Police poleg Krajnja, je blagó majhne cene in dobre robe. — Škerlí ali ploše Jan. Tonzerna iz Blaka na Koróškim, so zavoljo velikosti in posébne lepôte vsim ogledovavcam dopadle; tavžent takih škerlí za strehe kriti veljá en goldinar in 12 krajcerjev. — Mnogoverstne špice, ki so jih žene idriskih rudokopov po kupcu M. Gnezdu v razstavo poslale, so zopet pohvalno pismo dobile. — Tudi verigarski izdelki Jan. Andervalda iz Ljubljane, so bili pohvaljeni. — Edm. vitez Andrioli fužinar v Bistrici nad Kamnikam je zavoljo lepe železnine bronasto svetinjo dobil. — Iz voska ponarejeno sadje Terezje Steinmecove ni bil slab izdelek. — Pavolnata in rudeča turška preja W. in D. Molinev, fabrikantov v Ljubljani, je zopet sreberno svetinjo, parna mašina pa pohvalno pismo dobila. — Podobi idriskiga rudokopa, ki jo je Juri Tavčar, malar in podobar iz Idrije, v razstavo dal, se je ta čast pripetila, de jo je neki visoki gospod za svojo nabéro podob kupil. — Od Korena in Galeta, mizarjev iz Planine, smo skrinico z več predalčiki in z rudečim žametam in zlatam olepšano v razstavi vidili, ki je bila prav lično izdelana. — Podoba neke od gosp. M. Ferlana vnovič znajdene mašine, z kterò bi se zamoglo perst, pesek, razvalina (šuta), kamnje i. t. d. od eniga kraja do druziga, kamor bi se hotlo prepeljavati, obeta veliko koristi pri mnogoverstnimu zidanju, posébno pa pri železnih cestah. — Ni ga mende lepšiga sukna na svetu, kakor ga žlahtna brata Moro, fabrikanta v Celovcu, izdelujeta; zató pa tudi že davnej slovi po domačii in po ptujim. — Med nar nar lepši rečí razstave so sodniki izdelke V. Volheima, ključarja iz Ljubljane, razsodili, namreč: malin za kofe mleti, z kterim se dá na enkrat pol centa kofeta zmleti; neko mašino za bukvotiskarije; okroglo železno peč; vgasivno brizglo (šverkavnico) in dervohranivno železno ognjiše (Sparherd), ktero so presvitli nadvojvoda Joan za svojo kuhnjo kupili. V naredbi imenovanih ognjiš se je Volheim takiga mojstra skazal, de se zamore z dunajskimi in pragarskimi mojstri skušati. — And. Vitenc v Ljubljani je za klavirje sreberno svetinjo dobil. — Cah. Daš, puškar iz Celovca, se je vsim strelcam z svojimi pužkami prav dobro priporočil. —

(Dalje sledí.)

Vesela prigodba v Ljubljani.

2. dan tega mesca je bilo veselo praznovanje v Ljubljani, kakoršniga že ni bilo veliko let. Ta dan so namreč poglavar Ljubljanske kresije, vpričo Njih ekscelencije našiga milostljiviga kneza in škofa Antona Alojza, v hiši mestne gosposke trem od presvitliga Cesarja poslavljenim mestnikam, namreč: gosp. Luku Šušniku, gosp. Ignacu Bernbaherju in gosp. Antonu Zamasu z veliko častjo zlate svetinje podelili. Mestni poglavar in cesarski svetovavec gospod Janez Hradecki in vfi uradniki mestne gosposke so v praznični služivni obleki (Uniform) pričijoči bili. Vsa družina in več žlahtnikov počastenih treh mestnikov je bilo zbranih; razun téh pa tudi več drugih

imenitnih gospodov in gospá in velika množica Ljubljanskih mestnikov.

Pod olepšano veliko podobo presvitliga cesarja Ferdinanda I. je rudečo pregernjena mizica stala in na žametovi blazini so zlate svetinje ležale. Kresijski poglavar, poslan od deželniga vladarstva, je vpervič posamezne zaslužne dela imenovanih treh mestnikov razglasil, zavoljo kterih so presvitli Cesar blagovolili, jim častne svetinje podariti. Prostora nam manjka, tukaj vsih zaslug opomniti, z kterimi so si ti mestniki častne svetinje zaslužili, zatorej le ob kratkim tole povémo: Gosp. Luka Šušnik je 12 let svetovavec mestne gosposke brez vsiga plačila, nevtrudljivi pomočnik pri vsih mestnih, posébno zidavnih opravilih, in ima za sedajno rodovitnost Ljubljanskiga močirja neumerjoče zasluge; ako ravno že 64 let star, je vunder vedno na nogah in se vseskozi trudi za prid Ljubljanske okolice. — Gosp. Ignaci Bernbacher je že več ko 30 let skerbni opravitelj pri vsih mestnih napravah, posébno pri oskerbništvu ubozih in pri ohranilnici malih otrok, za ktere kakor njih oče, vseskozi skerbí. Njegova darovitost je celimu mestu znana; kjer je le potreba, ta dobrotljivi mož močno odprè in globoko va-njo seže. Bog mu daj dolgo, dolgo življenje. — Anton Zamasa, poln goreče ljubezni do domovine, je v resnici verli domorodec, de mu jih je malo par. Ako ravno še mlad, je že marsiktero občnokoristno delo dopernesel, za ktero mu vsa čast in hvala gré. Že davnej je izbornik Ljubljanske okolice (soseske) in nevtrudljivi družnik vsih dovominskih družtev; za napravo mestne ubožnice je on narveč pripomogel in njegovi skerbí jih je izročenih več ko sto ubozih, med kterimi jih je 84 nar bolj betežnih vseskozi v imenovani ubožnici. Zamasovo imé ima sploh v Ljubljani in zvunej Ljubljane takó dobri glas, kakor zvonovi iz njegove fabrike krog in krog.

Ko so kresijski poglavar pohvalni nagovor sklenili, so po imenovanimu redu vsakimu posebej zlato svetinjo z rudečim vezalam na persi pripeli. Oči so jim solzile, ko se jim je ta čast zgodila — solzé veselja so bile!

Gosp. Bernbacher, nar stareji med njimi, je potem v lepim zahvalnim odgovoru to veselo prigodbo z tém besedami sklenil: Bog nam ohrani Ferdinanda, našiga milostljiviga Cesarja — in vsi zbrani so z enim glasam odgovorili: Bog nam ohrani Ferdinanda dolgo, dolgo časa!

Takó se je končala vesela prigodba, ki bo gotovo vsakimu mestniku v vednimu spominu ostala.

Dopis iz Štajerskiga.

Od Malenedle v Lístopadi 1844.

Naš letašni vinski prirasek je v naših dolenskih krajih le srédni, po večih od toče vdarjenih krajih pa celo mali bil. Vino je pa, kér je grozdje do vsih Svetcov, in še dalje imelo čas zoriti, sperviga bilo sladko in prav dobriga teka, zdaj je pa, kér je nekaj grozdja od deža bilo spreprano, in mošt od mnogiga juga segret prehitro začel vreti, že skoro vso kislasto, vender pa pokaže, de bo se popravilo, in de bo od srédnih vin precej naprej. Kupcov je našo letašno vino, posebno v dolenskih krajih, v Radgonskih, Kapelskih, Malo- in Velkonedelških, in v Lutomerskih goricah toliko imelo, de je na mestu vso zdignjeno, in v srédni in gornji Štajer odpelano. Prodalo se pa je štertinjak (10 estrajskih véder) za 40 — 50 gold., za 50 — 70 gold., celo dobro, najkesne nabrano Lutomersko (gospodsko) za 80 — 100 gold. srebra. Rožje (terte) se je dobro zezorilo, tersje je še ob Katrejinem imelo zeleniga listja, bo tedaj drugo leto, če bo drugač po sreči šlo, veliko vina.

A. Krempl.

Urno, kaj je noviga?

(Posvečenje mostá) pri Vižmarjih čes Savo, ki so ga gospod Baron Lacarini vlastnik Smljedniske grajšine, napraviti dąli, je bilo 3. dan tega mesca pred poldne. Veliko duhovnih gospodov je bilo sbranih; Šent-Vidski gosp. fajmošter, Blaž Potočnik so ga posvečili. Pričijoči so bili poglavar Ljubljanske kresije in več drugih blagorodnih gospodov, razun teh pa tudi vsi rokodelci, ki so ta most delali. Po opravljenim posvečenju so se vsi poredama vpervič čez novi most peljali in se po tem v grajšino podali, kjer so jim gosp. Baron krasno obed napravili. Pervi dan do polnoči je bilo vsakimu pripušeno, brez plačila čez ta novi most peljati se; drugi dan se je pa že mogla mostnina, kakor poprej na brodu, odrajtovati, ktera je za pešca 1 krajzer — za voz z enim konjem pa 6 krajcerjev. Vse bližne in dalnje soseske so gosp. Baronu hvaležne za naredbo tega mostá. — Morebiti se bodo sdaj Krajnci vunder zbudili in most čez Kokro naredili, od kteriga že tako dolgo govoré.

(Huda zima) v južni strani Francozkiga že čes 6 tednov razsaja. Strašno veliko snega je padlo in veliko volkov se je clo do hiš priteplo, kjer posebno med ovčjimi čredami kervavo pojedino napravljajo.

(Gosp. Dr. Miklošič), Kopitarjev namestnik v pregledevanju bukev, ni Krajnc, ampak Štajerc in je v Ljudmirku (Luttenberg) rojen, 33 let star.

(Na Českim) leží letas grozno veliko neobsejanih njiv, zató, kér niso zavoljo mokrotne jeseni ozimine posejati mogli. Zato tudi žitna cena od tedna do tedna dražji postaja.

(Na Štajerskim) se napravlja družba k isdavanju cenejših knjig za ljudstvo. Milostni Bog ji daj dober tek!

Danaſhnimu liſtu je ſhtirnajſti dél vinoréje priloshen.

Shitni kup.	V Ljubljani 7. Grudna.		V Krajnju 2. Grudna.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pſhenize domazhe	1	20	1	25
1 „ „ banaſhke	1	21	1	22
1 „ Turſhize . . .	—	58	1	—
1 „ Sorſhize . . .	1	—	1	2
1 „ Rèshi	—	57	1	—
1 „ Jezhmena . . .	—	—	—	48
1 „ Proſa	—	54	—	54
1 „ Ajde	—	44	—	46
1 „ Ovſa	—	—	—	31

V Ljubljani. Natiſnil in saloshil Joshef Blasnik.